

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ

Ο Θηραμένης ήταν ένας

Αθηναίος πολιτικός,

εξέχων στην τελευταία

δεκαετία του

ΖΩΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ο Θηραμένης γεννήθηκε στην Κέα το 451π.Χ., αλλά υιοθετήθηκε από τον Άγωνα, έναν αρχαίο πολιτικό ολιγαρχικό, τον οποίο εξέλεξαν πρόβουλο οι Αθηναίοι μετά την καταστροφή τους στην Σικελία, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη δύσκολη οικονομική θέση στην οποία είχαν περιέλθει. Μορφώθηκε και ως δάσκαλο είχε τον σοφιστή Πρόδικο. Αν

Μετά τον θάνατο του Νικία, ο Αγνών ανέλαβε την αρχηγία των

ολιγαρχικών, ενώ ο Θηραμένης διακρίθηκε ως στρατηγός ήδη από την

πρώτη φάση του Πελοποννησιακού πολέμου. Από το 411π.Χ συμμετείχε

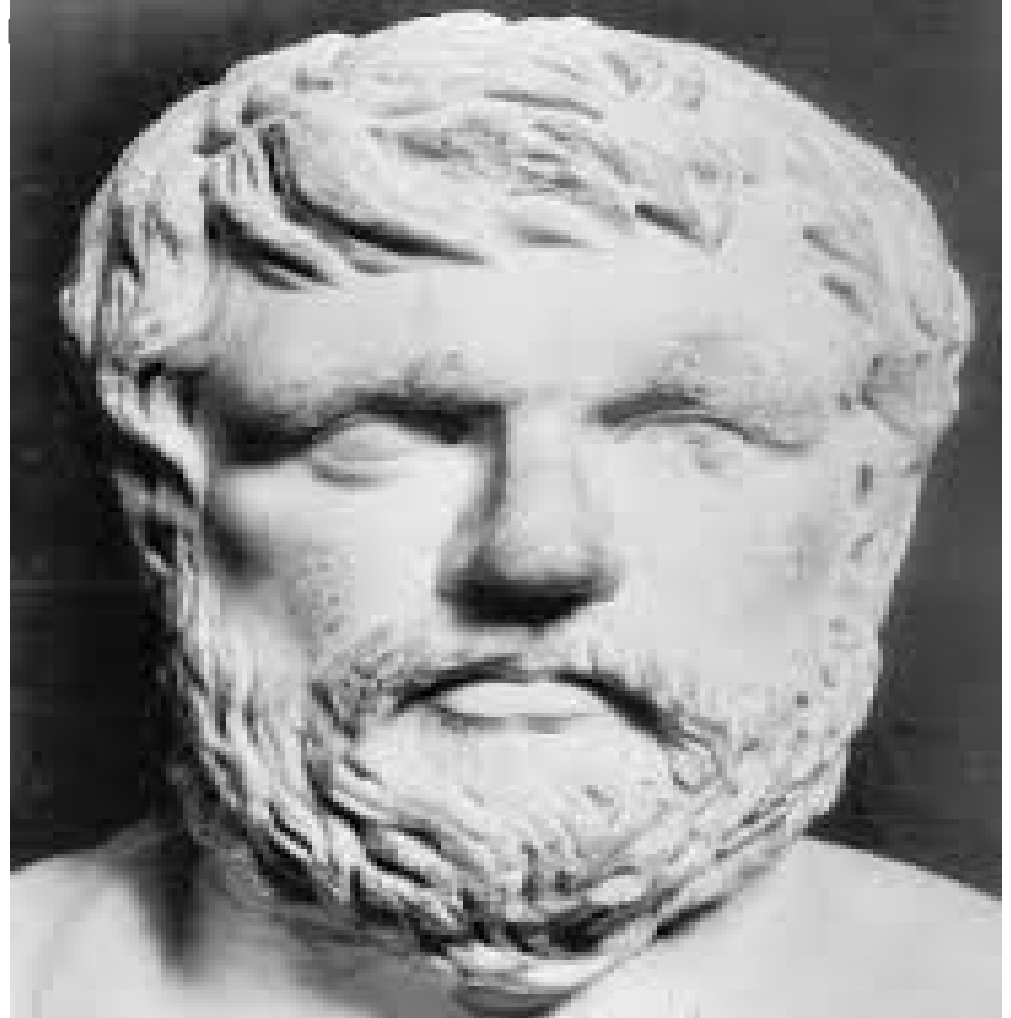
ενεργά στην πολιτική, πάντοτε ως μέλος της παράταξης των ολιγαρχικών,

η οποία ανέτρεψε το δημοκρατικό καθεστώς της Αθήνας που είχε

θεωρηθεί υπεύθυνο για την καταστροφή του αθηναϊκού στρατού στη

Σικελία. Πρωτοστάτησε

ΣΤΡΑΤΙΓΙΚΗ

Το 410 ο Θηραμένης συνέχισε να κρατά το υψηλό του κύρος. Έτσι εκλέχθηκε στρατηγός και εστάλη επικεφαλής 30 πλοίων για να συλλέξει χρήματα από σύμμαχες πόλεις. Αφού μεταβεί στην Εύβοια και την Πάρο έφθασε στην Μακεδονία, όπου βοήθησε τον βασιλιά της Αρχέλαο στην πολιορκία της Πύδνας.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ

Κατόπιν, αφού πέρασε από τα παράλια της Θράκης, κατέληξε στον Ελλήσποντο, όπου ενίσχυσε τις εκεί αθηναϊκές δυνάμεις. Συγκρούστηκε με τους Σπαρτιάτες που υποστηριζόταν από τον Πέρση σατράπη Φαρναβαζο στην Κύζικο, όπου σκοτώθηκε και ο Σπαρτιάτης ναύαρχος Μίνδραρος και κατέλαβε την Κύζικο και την Πέρινθο.

坛 Το 404π.Χ. ο Θηραμένης έλαβε μέρος στην ναυμαχία των Αργινουσών, ως κυβερνήτης μιας τριήρους, και ήταν ένας από τριηράρχους που διατάχθηκαν από τους δέκα Αθηναίους στρατηγούς να περισυλλέξουν τους μετά τη λήξη της. Εξαιτίας, όμως, της σφοδρής θαλασσοταραχής που επικρατούσε, η διάσωσή τους δεν επιτεύχθηκε. Κατά τη δίκη των στρατηγών στην Αθήνα ως υπευθύνων εγκατάλειψης των ναυαγών, ο Θηραμένης ήταν μεταξύ εκείνων οι πρωτοστάτησαν στην κατηγορία, με απώτερο σκοπό να μην κατηγορηθεί ο ίδιος και τεθεί αντιμέτωπος με την θανατική ποινή.

Ωστόσο, οι ανωμαλίες της δίκης
αναγνωρίστηκαν αργότερα από
την πλειοψηφία
της Εκκλησίας του Δήμου, η
οποία ψήφισε να
μηνυθούν όσοι είχαν
εξαπατήσει και παρασύρει
τον Δήμο στη συλλογική
καταδίκη των
στρατηγών.

Το 404π.Χ έφτασαν
στην Αθήνα τα
θλιβερά

νέα της συντριβής του
αθηναϊκού στόλου από
τον σπαρτιατικό στους
Αιγός Ποταμούς. Μέτα

από την εύκολη νίκη
του Λυσάνδρου, ο

Θηραμένης ανέλαβε
την διαπραγματεύσει

Ο Ξενοφών αναφέρει
πως ο Θηραμένης
καθυστέρησε επίτηδες
τις διαπραγματεύσεις,
ώστε οι Αθηναίοι,
αντιμετωπίζοντας το
φάσμα

της πείνας εξαιτίας
του αποκλεισμού τους

πρότεινε ο Λύσανδρος.
Κατόπιν όμως να

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΥΡΑΝΝΟΙ

Ο Λύσανδρος και
ορισμένοι άλλοι
Αθηναίοι, πριν ακόμα
παραδώσουν την
Αθήνα

ήθελαν να
προβάλλουν ένα
ολιγαρχικό πολίτευμα
στην πόλη. Στο
κείμενο της

συνθηκολόγησης όμως

Μερικοί δημοκρατικοί
αποχώρησαν
ενοχλημένοι από την
Εκκλησία του Δήμου,
ενώ

άλλοι παρέμειναν
φοβισμένοι αν και
ψήφισαν την αλλαγή
του πολιτεύματος.
Κατόπιν

υποχρεώθηκαν να

Μόλις οι
Τριάκοντα
ανέλαβαν τα
καθήκοντα τους,
άρχισαν αμέσως
την αλλαγές στην

Ο Θηραμένης είχε δεχθεί να γίνει ένας από τους Τριάκοντα όχι για να λάβει μέρος σ'

ένα πολίτευμα που στηριζόταν στην τυραννία και στις βιαιότητες, αλλά διότι πίστευε πως

θα μπορούσε να προσφέρει στην Αθήνα τη στήριξη που χρειαζόταν μετά τα πλήγματα που

είχε δεχθεί λόγω της ήττας στον

Πελοποννησιακό πόλεμο. Τον πρώτο χρόνο ο Κριτίας με

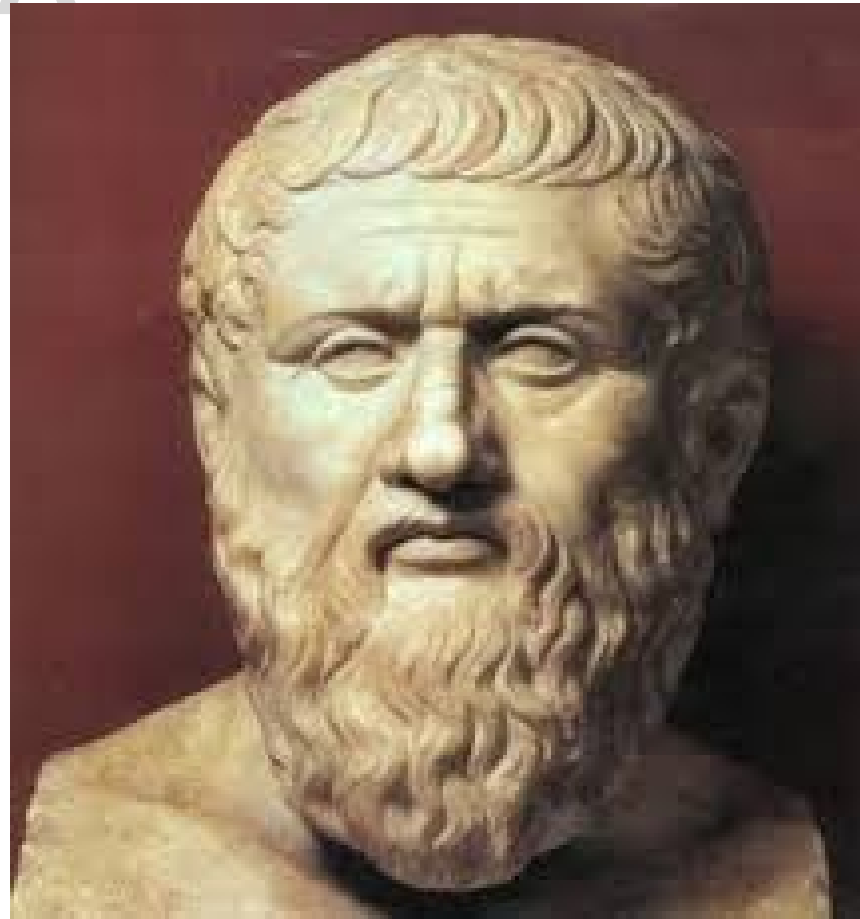
τον Θηραμένη ήταν φίλοι, όμως γρήγορα οι δυο άντρες έρθαν σε ρήξη, καθώς ο

Η ΣΥΚΡΟΥΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑ

Ο Κριτία είχε καταλάβει από την αρχή την διαφορά νοοτροπίας του με τον Θηραμένη.

Όταν λοιπόν διαμαρτυρήθηκε στον Κριτία για τις ενέργειές του, εκείνος του απάντησε πώς

το καθεστώς του

Ο Κριτίας για να
μπορέσει να
εξασφαλίσει την
υποστήριξη του
Θηραμένη δημιούργησε
ένα
κατάλογο με 3000 πολίτες
κατά
τον οποίο δεν θα
μπορούσαν να

Ο Κριτίας και οι ομόγνωμοί του
ενοχλούνταν από την τακτική του Θηραμένη
και ήθελαν να
απαλλαχτούν όσο πιο γρήγορα
μπορούσαν από αυτόν πριν
ανατρέψει τα σχέδιά τους. Αρχικά διέδωσαν
εναντίων του ένα πλήθος διαβολών, ότι
δηλαδή αποτελούσε κίνδυνο για το καθεστώς
και μετά χρησιμοποίησαν τα νομιμοφανή
και τα παρακρατικά μέσα που διέθεταν. Έτσι

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

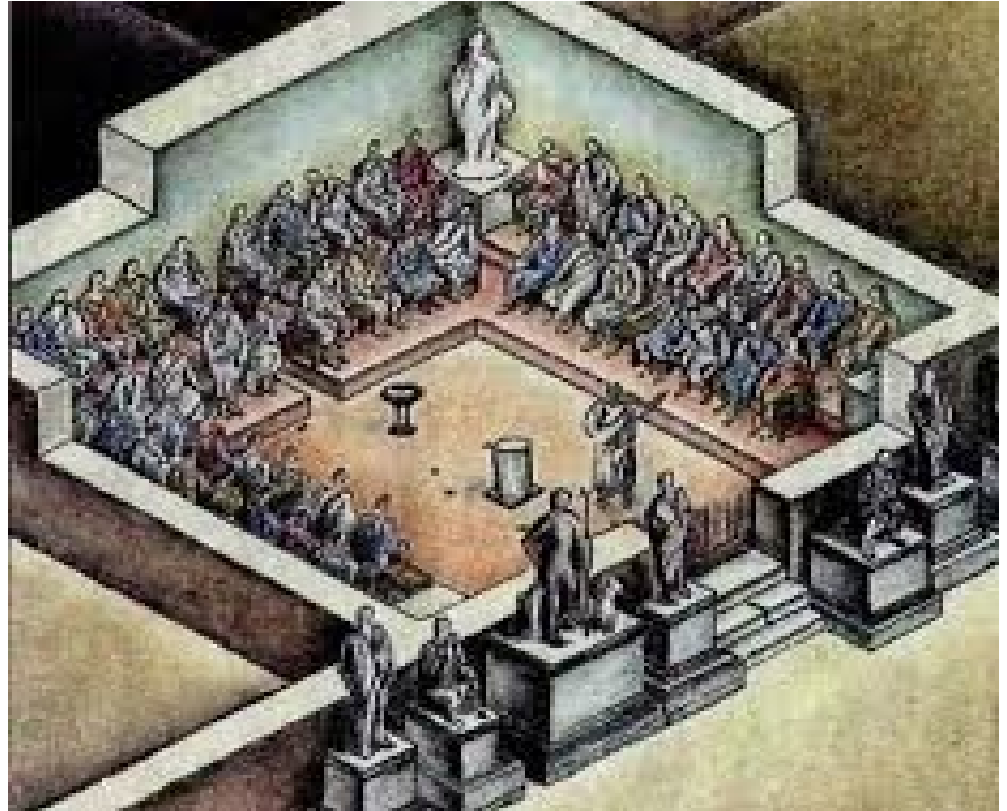
Ο Κριτίας συγκάλεσε
λοιπόν τη Βουλή για να
δικάσει τον Θηραμένη
και ετοιμάστηκε να

του απαγγείλει την
κατηγορία και να
ζητήσει τη θανατική
ποινή. Στον λόγο του ο
Κριτίας

είπε, χωρίς
προσχήματα, ότι οι
πολιτειακές μεταβολές
συνοδεύονται από
θανατώσεις

αντιπάλων και αυτό
γίνεται σε μεγαλύτερη
κλίμακα όταν
δημοκρατικά
καθεστώτα

ανατρέπονται από

Ο Θηραμένης απαντώντας αποκάλυψε ότι όταν ο Κριτίας ήταν εξόριστος στη Θεσσαλία, συνεργάστηκε στην προετοιμασία δημοκρατικού κινήματος στη χώρα αυτή εξοπλίζοντας τους δουλοπαροίκους εναντίον των πλουσίων. Επίσης, κατηγορήσε τον Κριτία ότι με τις θανατώσεις ανθρώπων του λαού αλλά και πλουσίων και συντηρητικών, στέρησε το καθεστώς από συμπάθειες κύκλων που διαφορετικά θα το ανέχονταν ή θα το

υποστήριζαν. Λιόμια ότι εξαιτίας της πολιτικής

Μετά το τέλος της ομιλίας του Θηραμένη έγινε γνωστό ότι ο λόγος του έκανε εντύπωση στους βουλευτές. Τότε ο Κριτίας μίλησε με μερικούς από τους Τριάκοντα, βγήκε έξω και

διέταξε τους εμπίστους του με τα εγχειρίδια να μπουν στην αίθουσα και να μην τα κρύβουν. Σε λίγο επανήλθε ο Κριτίας και είπε: "Πιστεύω ότι ένας αρχηγός έχει καθήκον να

μην αφήσει τους φίλους του να διαπράξουν ένα σφάλμα. Το ίδιο θα κάμω κι εγώ. Αλλά και

αυτοί εδώ λένε ότι δεν θα επιτρέψουν να

Ο Θηραμένης τότε έτρεξε
στον βωμό της Εστίας, να
τεθεί υπό την προστασία
της θεάς.

Όρμησαν όμως οι
οπλοφόροι του Κριτία και
τον απέσπασαν από τον
βωμό παρά τις

διαμαρτυρίες και την
αντίστασή του. Οι
βουλευτές
παρακολουθούσαν
σιωπηλοί τα

συμβαινόντα γνωρίζοντας

τελος